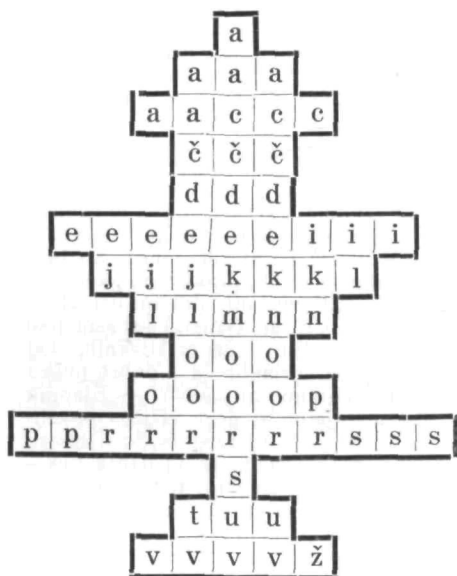

Demant.

Priobčil I. Traun,

Besede pomenijo :

1. soglasnik.
2. domačo žival.
3. vladarja.
4. skupino.
5. merilo časa.
6. podobo dežel.
7. vrsto pratike.
8. variha.
9. vas pri Ljubljani.
10. pastirja.
11. „Zvončkovim“ čitateljem znanega gospoda.
12. soglasnik.
13. del glave.
14. nasprotje od začetka.

Posredi navzdol nam vsem ljuba oseba cesarske rodbine.

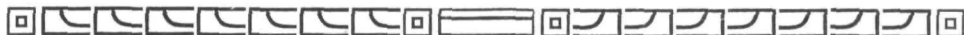
(Rešitev in imena rešilcev prihodnjič.)

Rešitev besedne uganke v 4. št.

Strela — elekrika.

Prav so jo rešili: Leban Mimi, uč. v Zatični, Marija in Jakica Ganglovi, uč. v Idriji, Vilj. Ogorelec, uč. pri sv. Barbari v Halozah, Božidar Černej, uč. v Grižah, Zdenko in Divica Medica, uč. v Ljubljani, Nada Vozel v Trebnjem na Dolenjskem, Janko Traun, dijak v Ljubljani, Dragica Vizjak, učenka III. razr. na Ljubečni, Angelica Vogrinec, učenka V. razr. pri sv. Antonu v Slov. goricah.

(Ker je bilo treba hiteti s sklepom lista, priobčimo imena ostalih rešilcev v 6. št. Zvončka)

Kanada. Kdor pogleda na zemljevid, se začudi, kako velikanska je nad Združenimi državami ležeča Kanada. Ta širna država, ki podpira v sedanji vojni z vneto Angleško, je bila nekdanj last Francije. Jacques Cartier je leta 1534. zavojeval to deželo v imenu francoskega kralja Franca I. in jo imenoval Novo Francijo. Leta 1608. je bilo ustanovljeno glavno mesto Quebec. Takrat je bila Francija ona država, v kateri ni solnce nikdar zašlo, kajti poleg današnje Kanade so pripadale Franciji tudi današnje amer. države Novi Orleans, Luizijana in Virginija in Francoz d' Avesnes-sur-Helpe je položil temelj mestu, ki spada danes med največja in najmogočnejša na svetu, Novemu Jorku. Kako obširne, kako bogate dežele je imela Francija, a jih ni znala ohraniti, ker so njeni vodilni možje delali bedasto politiko. Angleži so izrgali Francozom Kanado, in napravili iz vseh kanadskih provinc leta 1867 (Ontarijo in Quebec) en sam angleški dominion. Provinca Quebec je ostala kakor je bila francoska po jeziku, po običajih, po veri, po kulturi, po vsem, iz česar se sestavlja narodnost. Večina prebivalstva je pač angleškega plemena in manjšina je francoska. Časih je tudi kak francoski Kanadec ministrski predsednik. Tako je bil posebno ugleden in čestit dolgoletni ministrski predsednik Laurier. Ko je bil prvič izvoljen, je slovesno izjavil: „Jaz sem kanadski Francoz. Iz mene govori moja narodnost, sin sem svojega naroda, a dokler bom dihal, ostanem zvest Kanadi in Angleški in hranil bom z vsemi silami pravico vsakega, naj bo Francoz ali Anglež ali karkoli.“ Tako je bilo že davno pred vojno razmerje med Francozi in Angleži v Kanadi.

Izreden grob. Blizu trnjave Montmedy leži vas Marville. V tej vasi so nemški vojaki našli v mali cerkvi iz človeških lobanj in kosti grob, v katerem je shranjenih 40.000 človeških lobanj. Nekatero teh lobanj so morda celo 2000 let stare, najmlajše pa vsaj 400 let. Okolica vasi Marville je bila izza davnih časov torišče velikih bitk. Že Julij Cezar je dal tod graditi utrdbe in še dandanes izkopljejo na poljih lobanje in rimske denarje. Tudi ob času ljudskega preseljevanja, potem v 30letni vojni in kasneje, so bili tu hudi boji in je padlo mnogo ljudi. Pred več stoletij so ljudje izkopane lobanje zbrali in v cerkvi napravili grob zanje. Čez leta po sedanji vojni bodo lahko še mnogo lobanj položili v ta grob.

Lan na Ruskem. Nobena država na svetu ne pridelala toliko lanu, kakor Rusija.

Če stoji zdaj vsa velikanska nemška industrija, ki je izdelovala platno, je vzrok to, da ne more dobiti lanu z Ruskega. Lan je zgol evropska rastlina; pridelujejo ga v veliki množini le na Ruskem, vrh tega pa zlasti na Irskem ter v Belgiji, na Nizozemskem in na zapadnem Francoskem. Več kakor polovico vsega lanu, kar ga je Evropa rabila, se je dobivalo iz Rusije, povprečno 250.000 ton na leto. Rusi doslej še niso posvečali pridelovanju lanu tiste pozornosti, ki bi jo zaslužil. To se vidi iz razmeroma malega števila tkalnic in predilnic, ki jih imajo na Ruskem. Zdaj deluje nemška poljedelska uprava na to, da bi na Nemškem sadili kar mogoče mnogo lanu, da bi njih industrija ne bila več odvisna od uvoza iz Rusije.

Ob strelski vaji. Vojaki novinci so se vezbali v streljanju. Vaje se je udeležil tudi sam general. Z vojaki je bil prijazen, domač. Hladnikov Janez je dobro streljal, bil pohvaljen in dobil nagrado v denarju. Ko zadene puško in se hoče vrniti k svojemu oddelku, ga ustavi general, veli „ruht“ in praša radoveden: „Hladnik, kaj bi storil, ko bi nič ne zadel na 500 korakov?“ „Ponižno javljam, vzvišenost, jaz bi zamenjal puško za drugo, ki nese bolje.“ — „Prav, prav! Ali kaj bi pa storil, Janez, ko bi z dobro puško na 300 korakov ne zadel ničesar?“ — „Potem ne dobim urlauba,“ meni Hladnik ponižno. General se nasmehne in praša še tretjič: „Janez Hladnik, kaj pa če bi brez urlauba in z dobro puško tudi na 100 korakov ne zadel?“ — Hladnik pogleda neverjetno svojega višjega poveljnika in reče: „To ni mogoče, vzvišenost, drugače, nego da ga imate Vi danes nekoliko pod kapo.“ — General potrepnje Hladnika po rami in ga vnovič pohvali: „Prav, prav!“ Janez pa salutira, pogleda grdo, kakor je ukazano in odide k tovarišem, ki so ga komaj čakali in še težje zadrževali smeh.

*

Iz mojega koša.

Slovenska zemlja — naša last,
odlika naša — naša čast!

Oziraj se navzgor, naprej,
v prirode knjigo pazno glej!

Življenje mož naj v zgled ti služi,
pravico mi z dobroto družji!